

PETRŐCZI ÉVA ÚJ KÖLTEMÉNYEI

REKVIEM

Ivasivka Mátyás emlékére

Ivasivka Mátyás (1933–2023)

Matyi bácsi,
te engem
az 1969-es Helikonon
– min „janusista” diákverseny-aranyérmest –
bevettél
a helyi múzeum
előcsarnokában dalosaid közé.
Korántsem gyöngé kis
hangomért, csupán azért,
mert mint mondtad:
„Rézi (így becéztél,
hajam vörhenyes szőkeségét emlegetve!)
maga nem széphangú ugyan,
de nagyon érzi a muzsikát.”
Így befogadott hát
a Kodály-Berzsenyi-féle
„Forr a világ bús tengere”-vilá

A GRÁL-ELBESZÉLÉS...

[Wagner: Lohengrin - Grál-elbeszélés \(Simándy József\) \(4:55\)](#)
(Magyar nyelven)

A Grál-elbeszélést
sokan énekelték
imádságba illő üzenetéhez
képest méltatlanul.

De mindig vannak, voltak
lesznek, akiknek
lelkét és zsigereit
eléri ezzel a zenével az Úr

**

21 videó felvételen Wagner Lohengrin c. operájából a Grál-elbeszélés
[Teljes lejátszási lista megtekintése](#)

A HÁRFA

H. K.-nak

Hárfázó angyal (Ismeretlen osztrák művész munkája, XVIII. sz.)
(Szépművészeti Múzeum)

A hárfa hangja
walesi heteim
óta állandó társam,
mindig, mindig itt van velem.
Te sokáig optometrista,
a látás dolgainak
mesterasszonya voltál,
de évek óta a zenéé is, ugyanígy.
Finom ujjaidhoz
és mindennapjaidhoz
hozzá nőtt a muzsika,
a több órás gyakorlás
ünneped és a miénk is.
A parlandótól a fortéig
így teljes a világ.

**

[Kingdom of Gwynedd \(Welsh Harp Music\) \(9:08\)](#)

A „Kaingk Dafydd Broffwyd” című dalt William Taylor adja elő „The Eternal Harp” című albumáról, a videóhoz pedig a Gwynedd Királyságból és általában a középkori Walesből ihletet merítő változatos képanyag társul

TIZENNYOLC...

Tizennyolc éves unokámnak,
írom ezt a verset,
egy éppen tíz esztendeje készült
fényképét nézegetve.

Mintha vezényelne,
ott lebeg egy marcipános
katicabogár-torta felett
ének- és zongoraszó nélkül is
mindig-muzsikáló keze.

S nemcsak kezéből
áradt és árad a zene.

Szürke napokban közülünk
sokakat gyógyítgatnak így
a gyerekkorból már
kinőtt utódaink,

apró örömekbe oldva
sok-sok hétköznapi kint.

AMADEUS

„... nincs ezen hús, csupa csont meg kotta ez a szegény...”

Barabás Tibor: Mozart párizsi utazása

A nagyvilág
egymástól távoli pontjain
láttam-hallottam
sok Mozart-élethistóriát,
de egyik sem
rázott meg úgy,
mint Barabás Tibor regénye,
amelyből kiolvasható
Salzburg szülötte
sorsának minden
árnyéka-fénye.

Különösen az „Olasz operák” körül
zúdított a muzsika mártírjának fejére
hercegérseki, s apja
Leopold Mozart küldte
szüntelen haragot,
s ráadásnak egy gúnyos
II. József-i mondatot:
„Túl sok benne a kotta.”